

РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20221100901355 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.365 и сл. ГПК вр. чл.694 ТЗ.

То е образувано по искова молба с вх. № 46541/21.07.2022 г., която е подадена от ищеца НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. „****“, срещу „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, офис 1, като с нея са предявени за разглеждане искове при квалификацията на чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност, с ЕИК **** публични вземания на държавата в размер на общо 160 449,94 лв., от които 47 093,94 лв. – главница и 113 356,00 лв. – лихви /последните уточнени с две подадени от ищеца молби от 10.08.2022 г. и 31.08.2022 г./ се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – запори вписани в ЦРОЗ.

Ищецът посочва, че производството по несъстоятелност срещу „Ю.“ ЕООД е открито с решение № 261606 от 17.12.2021 г., постановено по т.д. № 559 по описа за 2021 г. на СГС, като същото е вписано по партидата му водена в ТР на 17.12.2021 г. На 16.02.2022 г. по електронната партида на „Ю.“ ЕООД в ТРРЮЛНЦ е обявен списък на приетите вземания на кредитори на търговеца, предявени в сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ, в които са включени публични вземания предявени с молба от НАП датираща от 13.01.2022 г. възлизащи в размер на сумата от общо 267 553,67 лв. В срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ ищецът- НАП сочи да е упражнил възражение срещу определената от синдика поредност на удовлетворяване на част от приетите публични вземания възлизащи в размер на сумата от 160 449,94 лв. Допълва се, че с определение от 04.07.2022 г. постановено от съда по несъстоятелността на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ възражението на НАП било оставено без уважение, а съставения от синдика списък на приетите вземания бил одобрен без да се направят изменения по отношение възприетия ред за удовлетворяване на вземанията на НАП отнасящи се до сумата от 160 449,94 лв.

Ищецът сочи, че основание за възникването на част от публичните му вземания предявени за удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „Ю.“ ЕООД се явява издаден от ТД на НАП-София ревизионен акт с № Р-2202-1405112-091-001/29.12.2016 г. Пояснява се, че в изготвения списък на приетите вземания на кредиторите на търговеца са включени в пълните им размери всички публични вземания установени с акта, като за една част от тях възлизащи в размер на общо 100 635,14 лв. е предвиден ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото същите са обезпечени с ПНОМ от 10.11.2014 г. и 16.12.2014 г. Поддържа се, че съгласно тези две постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки за предполагаем размер на публичното вземане е посочена сумата от 100 635,14 лв., съответно, че действието на тези предварителни обезпечителни мерки е било надлежно продължено чрез постановяване на определение от 15.03.2015 г. по адм. дело № 2068/2015 г. на АССГ до момента на приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119, ал. 3 ДОПК. Допълва се, че след издаването на ревизионен акт с № Р-2202-1405112-091-001/29.12.2016 г. е било издадено и постановление от 10.11.2017 г. за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки. От ищеца се настоява, че предварителните обезпечителни мерки наложени на 10.11.2014 г. и на 16.12.2014 г. обезпечават действието на всички установени с РА № Р-2202-1405112-091-001/29.12.2016 г. публични вземания заедно с начислените лихви, което изисквало при съставяне на списъка по чл. 685 ТЗ синдикът да предвиди, че наред с публичните вземания в размер на 100 635,14 лв., с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ се ползват и вземания на държавата в размер на още 160 449,94 лв., от които 47 093,94 лв. – главница и 113 356,00 лв. – лихви /последните уточнени с две подадени от ищеца молби от 10.08.2022 г. и 31.08.2022 г./. Отбелязва се, че според нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със заповест, вписан в ЦРОЗ има право на предпочитително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. Ищецът настоява, че по отношение на публични вземания в размер на общо 160 449,94 лв., от които 47 093,94 лв. – главница и 113 356,00 лв. – лихви /последните уточнени с две подадени от ищеца молби от 10.08.2022 г. и 31.08.2022 г./ се ползва именно с такова право на удовлетворяване, защото същите са обезпечени със заповести надлежно вписани в ЦРОЗ. В този смисъл е поискал по реда на чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ това му право на предпочитително удовлетворяване да бъде установено по съдебен ред.

С определение от 22.07.2022 г. съдът на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ е конституирал като страна в производството – Р. П. Т., в качеството ѝ на назначен синдик на „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност. Предвид това, че същата е била заменена, като синдика на „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност с М. И. Н., то на същият е предоставена процесуална възможност за депозиране на писмен отговор по ИМ, като след извършено на 25.10.2022 г. връчване в пределите на срока по чл. 367 ГПК от синдика е депозиран такъв по делото. В него се посочва, че предявените за разглеждане иски са допустими, но неоснователни. Според синдика вписването на заповест по реда на ЗОЗ по инициатива на публичен изпълнител има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е бил учреден особен залог върху заповестуваното имущество /чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ/, като при принудителното изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. По тази причина вписването на заповеста не създава за вискателя право да се удовлетворява предпочитително от имуществото, върху което е учреден залога, като с такова право не може да разполага и кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност. Според синдика целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е насочена към създаване на право на

предпочтително удовлетворяване, а поражда предимство при конкуренцията в различните способности на принудително реализиране на заложеното право, тъй като вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява пристъпването към изпълнение от страна на заложените кредитори /чл. 32а ЗОЗ/. Отбелязано е и това, че съгласно специалните правила, уреждащи действието на запора и възбраната, вискателят, ползващ се от обезпечението, няма предимство при удовлетворяването си спрямо конкуриращи кредитори. Развито е и виждането, че смисълът на предоставения в полза на публичния вискател първи ред на удовлетворяване е във връзка с допуснатото в производството по несъстоятелност продължаване на изпълнението по ДОПК, явяващо се привилегия само за предвидения в закона срок. Доколкото в чл. 194 ДОПК е предвидено правило, че в 6-месечен срок след откриване на производството по несъстоятелност провежданото от публичния изпълнител производство по принудително изпълнение може да продължи, ако обаче активът се освободи от публичното изпълнение, бъде предаден в масата на несъстоятелността и бъде реализиран в хода на универсалното принудително изпълнение, то запазване на привилегията за публичните вземания не може да има. В обобщение от синдика се иска постановяване на решение, с което предявения иск да бъде отхвърлен.

След надлежно уведомяване по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК на ответника „Ю.“ ЕООД-в несъстоятелност, че разполага с процесуално право да подаде писмен отговор по ИМ не се констатира в пределите на срока по чл. 367 ГПК такова право да е било упражнено от упоменатата ответна страна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа следното:

От извършена служебна справка по партидата на „Ю.“ ЕООД, с ЕИК **** в Търговския регистър се установява, че спрямо него с Решение № 261606 от 17.12.2021 г. по т.д. № 559/2021 г. постановено от СГС е обявена неплатежоспособността му, като е прието, че същото е с начална дата – 16.01.2017 г. и е открито производство по несъстоятелност. За временен синдик на дружеството е назначена – Р. Т.. С определение от 25.08.2022 г. за постоянен синдик на „Ю.“ ЕООД е назначен – М. Н..

С молба изх. № М-24-28-508 от 13.01.2022 г. Националната агенция за приходите е предявила за приемане с цел удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „Ю.“ ЕООД публични вземания към него в общ размер на сумата от 267 553,67 лв., от които 142 800,70 лв. – главници и 124 753, 20 лв. – лихви.

На 16.02.2022 г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Ю.“ ЕООД е обявен списък на приети вземания, в чието съдържание са включени като необезпечени предявени от Националната агенция за приходите с цитираната по-горе молба публични вземания в размер на сумата от общо 160 449,94 лв. при ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ.

На 28.02.2022 г. в пределите на разписания съгласно чл. 690 ТЗ срок кредиторът НАП е упражнил възражение, с което е поискал да се внесат промени в изготвения от синдика списък на приети вземания предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, състоящи се в това относно публични вземания в размер на сумата от 160 449,94 лв. да бъде предвиден ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, съответно че същите са обезпечени с вписани по реда на ЗОЗ в ЦРОЗ запори.

С определение от 04.07.2022 г. постановено по т.д. № 559/2021 г. състав на СГС е одобрил на основание чл. 692, ал. 4, вр. ал. 2 ТЗ, списък на предявени от кредиторите и приети от синдика вземания на кредиторите на „Ю.“ ЕООД обявен в ТР – АВ под №

20220216151208, като е оставил без уважение като неоснователно възражение с вх. № 271527/28.02.2022 г. подадено от кредитора – Държавата, чрез Национална агенция за приходите.

От ищеца са представени и приети за писмени доказателства по делото Постановление с изх. № 5170/10.11.2014 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и Постановление № 5170/16.12.2014 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК и двете издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП, като с тях се констатира да са наложени предварителни обезпечителни мерки за събиране на бъдещи публични вземания с длъжник - „Ю.“ ЕООД отнасящи се до данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица възлизащ в предполагаем размер на сумата от 100 635,14 лв., в т.ч. главница – 91 487,07 лв. и лихва към 16.01.2014 г. – 9 148,07 лв.

Видно от ангажираното за доказателство отново от ищеца определение № 1372/17.03.2015 г. по адм. д. № 2068/2015 г. по описа на АССГ на основание чл. 121, ал. 5 ДОПК е продължен срокът на наложените спрямо „Ю.“ ЕООД с постановления изх. № 5170/16.12.2014 г. и изх. 5170/16.12.2014 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП – София предварителни обезпечителни мерки, до приключване на ревизионно производство с издаване на ревизионен акт или до неговото прекратяване.

Представено е удостоверение № 1489022/06.01.2022 г. издадено от ЦРОЗ, с което се удостоверява, че по партида № **** на „Ю.“ ЕООД са извършени вписвания на запови по реда на чл. 4 от ЗОЗ на датите – 28.03.2019 г. с период на действие на вписването до 28.03.2024 г.

При тази фактическа обстановка настоящият съдебен състав, намира от правна страна следното :

Поставените за разглеждане искове са упражнени от носителя на това процесуално право в установения преклузивен по смисъла на чл. 694, ал. 6 ТЗ срок, а именно в рамките на 14 дни, считано от обявяването на определението на съда по несъстоятелността постановено по смисъла на чл. 692, ал. 4 ТЗ след надлежно упражнено възражение по чл. 690, ал. 1 ТЗ и в тази връзка настоящия състав ги възприема за допустими и подлежащи на разглеждане по същество.

Касае се за искова защита в пределите на която от Държавата в качеството ѝ на кредитор с прието вземане чрез НАП е заявено искане за установяване, че определена част от приетите ѝ публични вземания в производството по несъстоятелност провеждано спрямо „Ю.“ ЕООД – в несъстоятелност следва да бъдат определени за обезпечени и ползващи се с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, поради вписани по реда на ЗОЗ запови в ЦРОЗ.

С разпоредбата на чл.722, ал.1 от ТЗ е предвиден ред за удовлетворяване на приети вземания в производството по несъстоятелност като съгласно чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ първи по ред са вземанията, обезпечени със залог или ипотeka, или запови или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението.

По делото е установено, че в производството по несъстоятелност на ответника – Ю.“ ЕООД – в несъстоятелност са приети за удовлетворяване публични вземания, в това число и такива в размер на 160 449,94 лв. предявени от Национална агенция за приходите с молба от 20.01.2022 г. Вземанията са обезпечени със запови, наложени съгласно цитирани по-горе постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки. От приложеното по делото удостоверение издадено от ЦРОЗ за

извършени по партидата на ответното дружество вписвания се установява, че удостоверените служебни такива за налагане на заповест за наемане на имуществото по реда на чл. 4 от ЗОЗ са реализирани по инициатива на НАП, като няма данни, дали конкретните приложения по делото постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки са основанията послужили за така извършените вписвания, доколкото липсва представяне на заявленията за вписване и приложенията към тях документи. Липсата на данни за основанията, въз основа на които са извършените вписванията по партидата на длъжника в ЦРОЗ съставлява самостоятелно основание за неоснователност на предявените искове, като недоказани. Това е така, тъй като при отчитане на диспозитивното начало в гражданския процес исковете биха били основателни само ако бъдат доказани при условията на главно и пълно доказване твърденията на ищеца, на които е основан искът си, а именно – че процесните постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки на публичния изпълнител при ТД на НАП София, индивидуализирани в исквата молба, са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ. След като този факт не е доказан, исковете са неоснователни само на това основание.

На следващо място при разглеждане на предявените искове за установяване съществуване на привилегия и обезпечение на публични вземания предявени от НАП, настоящият съдебен състав, намира за необходимо да изложи виждането си, че привилегията по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ на приетите процеси публични вземания, произтичаща от наложените заповести по реда на ДОПК не съществува. Вписването на процесните обезпечителни мерки, наложени по реда на ДОПК, е недопустимо. С разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 11 от ДОПК /ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2008 г. т. 1, е предвидено в ЦРОЗ да се вписва заповест, наложен по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С изменението на тази норма с ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г., е отпаднала възможността за вписване на наложените по реда на ДОПК обезпечителни заповести. В случая вписванията на заповестите в ЦРОЗ е извършено на 28.03.2019 г., към която дата Законът за особените залози не предвижда такава възможност, което обуславя и недопустимост на извършеното вписване.

На следващо място е нужно да се маркира и това, че преобладаващо в правната доктрина и съдебната практика е становището за корективно тълкуване на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със заповест или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ. Приема се, че вписването на заповест има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповестното имущество /чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ/. като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. Вписването на заповест по реда на ЗОЗ не осигурява право на вискателя да се удовлетвори предпочитателно от имуществото, върху което е наложен заповест, като такова право не би могъл да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. Вписването на заповест по реда на ЗОЗ, има за цел да противопостави правата на лицето, в чиято полза е вписан на правата на кредитора, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху имуществото. Залогът, вписан след заповест върху същото имущество, не може да се противопостави на правата на вписалия заповест, по силата на чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 от ЗОЗ. В този случай вписалият залог има качеството хирографарен кредитор. Вписването на обезпечителните мерки, конкретно заповест, по реда на ЗОЗ има за цел не право на предпочитателно удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложното право. С оглед чл. 32а от ЗОЗ, вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява изпълнение от заложникът кредитор в

случай, че то не е вписано от него преди това. Вискателят няма предимство спрямо конкуриращ кредитор. Този извод се налага с оглед нормите, уреждащи индивидуалното принудително изпълнение, чл.459, ал.1 вр. чл.457, ал. 1 и чл.460 ГПК. така както са разяснени в т. 7 от Тълкувателно решение № 2 от 26. 06. 2015 г. по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС и чл. 217, ал. 1 и 3 ичл. 194. ал. 5 ДОПК. В подкрепа на това е разпоредбата на чл.638. ал.4 от ТЗ. предвиждаща непротивопоставимост на кредиторите на несъстоятелността на наложените в изпълнителното производство заповори и възбрани, както и разпоредбата на чл.724 ТЗ. която изрично урежда реда за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане и посочва как се извършва разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбранена или заповорирана вещ.

Отчитайки изложените мотиви настоящата инстанция намира, че предявените за разглеждане иски за установяване, че НАП е титуляр на публични вземания подлежащи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „Ю.“ ЕООД – в несъстоятелност при привилегията на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ са недоказани в своето основание, поради което следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По разноските :

Единствено ищецът в производството е формулирал искане за присъждане на разноски по делото, но доколкото предявените за разглеждане от него иски са изцяло неоснователни, то в негова полза не се поражда правото да получи разноски изразяващи се в възнаграждение за представляващия го по делото юриконсулт. Ответникът не е взел участие по делото, съответно не е направил искане за присъждане на разноски.

Що се касае до подлежащата на събиране държавна такса, като съобрази изхода на делото предполагащ отложеното внасяне на държаната такса да се възложи в тежест на ищеца, както и обстоятелството, че в случаят се касае до иск на държавата за установяване на привилегия, с която се ползват публични вземания, то на основание чл. 84, т. 1 ГПК тази страна се явява освободена от внасянето ѝ. Предвид това с решението не следва да се постановява осъждане за заплащане на държавна такса по смисъла на чл. 694, ал. 7 ТЗ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. „****“, срещу „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „****“, офис 1 иски за установяване на привилегия, с която се ползват публични вземания, то на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност, с ЕИК **** публични вземания на държавата в размер на общо 160 449,94 лв., от които 47 093,94 лв. – главница и 113 356,00 лв. – лихви /последните уточнени с две подадени от ищеца молби от 10.08.2022 г. и 31.08.2022 г./ се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – заповори вписани в ЦРОЗ.

Решението е постановено при участието на назначения постоянен синдик на ищеца – „Ю.“ ЕООД- в несъстоятелност, с ЕИК **** конституиран на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____